


a. kamen

satirikonj

guliver po drugi put među konjima



Prevoz: DC—8

Brzina: 210 milja—0

Geografska lokacija: J. K. F., Njujork, 5000 stopa—0

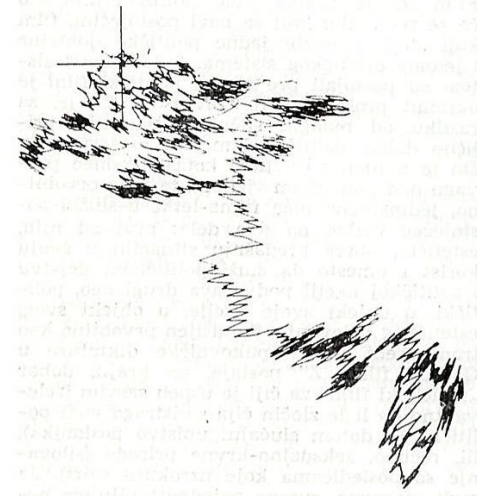
Dan-vreme: 3. II 1970, 22,35—22,40

Dežurni đavo donese mi telegram. Javlja direktor konjarske farme „Huinhm“: „Gospodine Gulivere,

Preuzeli smo vlast. Uladamo po vašem receptu. Dodite da se werite. Pozdravlja vas

KONJ ZELENKO I”

Upadam u kancelariju Glavnog i odgovornog. Đavole, kažem, takva i takva stvar: hoću da idem. Važi, reče Glavni, samo pod jednim uslovom: da se nikad ne vratiš; Pakao se zaželeo mira. Dilema je velika, ali pristajem na đavolski uslov. Hvatam dežurnog za rogove, munem ga u slabine i naredim: vozi!



Silazimo na područje farme „Huinhm“. Konji nas dočekaju oduševljenim rzanjem. Konj Zelenko I prilazi mome đavolu, grli se s njim i naređuje jednom prljavom i usranom Jahuu (bivšem farmeru) da me priveže za dudovu granu.

Đavo se pravi lud i pristaje na počasti namenjene jednom Guliveru. Hoću da vičem, da ukažem na zabunu. Po glavi me lupi nešto žitko i smrdljivo. Dižem glavu i iz velike nužde vidim Jahua na dudovoj grani.

Taj postupak se ponavlja više puta (Jahui se smenjaju), dok moj đavo u mojoj ulozi obilazi farmu, praćen Konjem Zelenkom i njegovom svitom.

Kasno uveče poseta se završava banketom i zdravicama. Na rastanku moj đavo me poklanja direktoru farme. Čujem kako me preporučuje: poklanjam vam ovog Jahua; školovan je i nije mnogo prljav; mogao bi biti nezamenjiv dežurni ispod vašeg cenjenog repa.

Doviđenja, gospodine Gulivere! — ispraća ga Konj Zelenko uz gromoglasne konjske ovacije.

Doviđenja, gospodine Gulivere! — dovikuje moj đavo lično meni, hitajući u svoju paklenu domovinu.

Hoću da mu opsujem mater. Opet ne mogu da zinem — iz velike nužde. Jahui se smenjaju na dudovoj grani i nastavljaju ceremoniju krštenja novajlije.

Dok ceremonija traje, definišem u sebi novo iskustvo: konj na rukovodećem položaju lako nalazi zajednički jezik s đjavalom. Kad sam u svoje vreme zamišljao konja (Huinhma) kao životinju vladajuću nad Jahuom (životinjom nalik na čoveka) nisam predvideo takvu mogućnost.

Pošto su se ispraznili do sitnih creva, Jahui me ostavljaju na miru. Pišem pismo Konju Zelenku I:

„Poštovani gospodine direktore,

Đavo kome ste izvoleli ukazati poštovanje zeznuo nas je obojicu. Dok ste vi nazdravljali sa crnim đjavalom, Guliver je čučao vezan za dudovu granu. Nadam se da ćete me osloboditi ulara i dudove grane.

Pozdravlja vas iskreno sluga pokorni

LEMJUEL GULIVER”

Pismo pošaljemo po jednom pitomom kućetu koje mi je lizalo usrano čelo. Kuće se brzo vrati s odgovorom:

„Žao mi je, gospodine, ali dok sam ja konj i direktor — postojaće samo jedan Guliver. Izvolite se ujutru javiti na svoju novu dužnost. K. Z. I.”

Protivno očekivanju meni naklonjenog čitaoca, ovaj odgovor učini me zadovoljnim. U toku ovog istog dana stičem već drugo iskustvo: konj na položaju i dalje je konj.

U interesu ljudskog iskustva ostajem u službi Konja Zelenka.

Prevoz: autobus

Brzina: 80 km. na sat

Geografska lokacija: N. Y. C. — Vašington

Dan-vreme: 7. II 1970, 16,00—16,10

(Preveo sa slovenačkog
Dejan Poznanović)